

Teekond
urust
templisse

Looduse
lood

A decorative graphic consisting of two symmetrical, stylized leafy branches that curve upwards and outwards, framing the text 'Lood' in the word 'Looduse lood'.

Aleksei Turovski
ja Marcus Turovski

Teekond urust templisse

ehk
Märk on vaataja silmades

TÄNAPÄEV

Toimetanud Katrin Naber
Kujundanud Liis Karu

Tekst © Aleksei Turovski, Marcus Turovski ja Tänapäev, 2016
Pildid © Aleksei Turovski

ISBN 978-9949-85-040-2

Trükitud OÜ Greif trükikojas

www.tnp.ee

Sisukord

Sissejuhatuse asemel	7
Sirp ja kaaren: aja märgid	11
Liuglev siug	29
Need, kes jäid hälli	53
Võitjad enne stardipauku	67
Lühike sissejuhatatus drakonoloogiasse	91
Kes on kelle karikatuur?	107
Märgid on vaataja silmades	127
Kiskjalikud kangrud	159
Kuulekas täiuslikkus	175
Hiiud ja kääbused	189
Sõda või rahu	201
Isa, õpetaja, kuningas	223
Finaal	245

Sissejuhatuse asemel

Pärisinimene (*Homo sapiens sapiens*) on loov loomaliik. Loovus leiab väljundi eelkõige maailma asjade ja nähtuste seletamises. Inimene teeb seda keele abil, luues müüte kui tõelisi lugusid. Müütide süsteemi, mille järgi ja mille abil inimkond elab, võib kujutada kui inimese semiootilist genofondi, kus mõiste „geen” asemel kasutatakse mõistet „meem”. Seega on mütoloogia kui meemofond. Nende kahe fondi vaheline võrdlus on loomulikult vaid analoogia loomine ja analoogia ei tõesta teatavasti midagi, kuid see tõhustab ja suunab tähelepanu, avaldab muljet ja näitab, millise nähtuse olulisusest edaspidi juttu tuleb. Analooogia toomisega paluvad autorid armulise lugeja luba üritada avaldada talle muljet näidetega selle kohta, kuivõrd palju sarnasusi on pärisinimesel paljude teiste loomaliikidega ja ka selle kohta, kuivõrd omapärane on just inimene. Kuivõrd põhjalikult üritame oma maailmapilti sulandada kõigi teiste liikide omadusi. Toome siinkohal näiteks viis lühikest teesi:

Organism, nagu ka populatsioon ja ilmselt ka liik, ei saa endale lubada maksmist millegi eest, mis pole oma hinda väärt.

Organismi, populatsiooni ja arvatavasti ka liigi elu ja õitseng on võimalik tolerantsuse piires s.t ökoloogilise miinimumi ja maksimumi vahelises diapsoonis kõigi ressursside tingimustes, k.a informatsioon.

Bioloogilise s.t ka evolutsioonilise organismi/populatsiooni/liigi edukuse määraja on eelkõige lastelaste põlvkonna kvaliteet ja kvantiteet. Teiste sõnadega on küsimus selles, kui pädevateks lapsevanemateks kasvatame oma lapsed.

Kõik ühiskondlikud loomad valivad oma juhid eelkõige karisma alusel. Juhi karisma on võime avaldada valijatele vastupandamatut muljet ning seda maksimaalselt kaua hoida, looma elus komatoosse seisundini k.a. Viimasena sureb tarve muljete järele.

Hinge ja vaimu elus on keskseks nähtuseks/sündmuseks valik. Valikuvõimalus – vaba valik – kaob sel hetkel, kui valik on tehtud. Seega on iga valik vabatahtlik vabadusest loobumine ehk tragöödia. „Tõelises tragöödias hukkub koor, mitte kangelane“ (J. Brodski). Niisiis on tõeline vabadus tegelikult maksimaalne võõrandumine, mille ületamiseks kultuurikon-tekstis on universaalne ja tõhusaim võte müüdi loomine.

